

Határozatok Tára

NIILO JÄÄSKINEN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2012. december 12.¹

C-201/11. P., C-204/11. P. és C-205/11. P. sz. ügyek

**Union of European Football Associations (UEFA),
Fédération internationale de football association (FIFA)
kontra**

Európai Bizottság

„Fellebbezés — Televíziós műsorszolgáltatás — Határok nélküli televíziózás — A 89/552/EGK irányelv 3a. cikke — 97/36/EK irányelv — A társadalom számára kiemelten jelentős olyan eseményekre vonatkozóan a tagállam által hozott intézkedések, amelyek nem képezhetik kizárólagos televíziós közvetítési jogok tárgyát — Az intézkedéseket az uniós joggal összeegyeztethetőnek nyilvánító bizottsági határozat — A Bizottság ellenőrzési hatásköre — Az UEFA labdarúgó-Európa-bajnoksága — A FIFA világbajnoksága — A tulajdonhoz való jog”

1. A jelen fellebbezések tárgyát képező jogviták elsősorban a valamely tagállam társadalma számára kiemelten jelentős események jegyzéke (a továbbiakban: nemzeti jegyzék) tekintetében az Európai Bizottságot megillető ellenőrzés terjedelmére vonatkozik, amely jegyzéket az egyes tagállamok készíthetnek el a 89/552/EGK irányelv² 3a. cikke (1) bekezdése értelmében.

2. Valamely esemény nemzeti jegyzékre való felvételének az a célkitűzése, hogy a nagyközönség számára biztosítsa azt a lehetőséget, hogy ezeket az eseményeket élő vagy későbbi közvetítés útján ingyenes televíziós szolgáltatásban követhesse. A tagállam általi értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság köteles ellenőrizni, hogy a nemzeti jegyzék összeegyeztethető-e az uniós joggal, és erről tájékoztatja a többi tagállamot a kölcsönös elismerés biztosítása érdekében.

3. A C-201/11. P. sz. ügyben a Union of European Football Associations (Európai Labdarúgó-szövetség; a továbbiakban: UEFA) a Törvényszék UEFA kontra Bizottság ügyben 2011. február 17-én hozott ítéletének³ hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék fenntartotta a 2007/730 határozat⁴ érvényességét, amelyben a Bizottság jóváhagyta, hogy a teljes labdarúgó-Európa-bajnokságot felvegyék Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának (a továbbiakban: Egyesült Királyság) nemzeti jegyzékébe.

¹ — Eredeti nyelv: francia.

² — Az 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) módosított, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.; helyesbítés: HL L 227.; a továbbiakban: módosított 89/552 irányelv).

³ — T-55/08. sz. ügy (EBHT 2011., II-271. o.).

⁴ — A 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján az Egyesült Királyság által hozott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló 2007. október 16-i bizottsági határozat (HL L 295., 12. o.).

4. A C-204/11. P. sz. ügyben a Fédération internationale de football association (Nemzetközi Labdarúgó Szövetség; a továbbiakban: FIFA) a Törvényszék FIFA kontra Bizottság ügyben 2011. február 17-én hozott ítéletének⁵ hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék fenntartotta az érvényességét a 2007/479/EK bizottsági határozatnak⁶, amelyben a Bizottság jóváhagyta, hogy a FIFA világbajnoksága (a továbbiakban: világbajnokság) keretében játszott összes mérkőzést felvegyék a Belga Királyság nemzeti jegyzékébe.

5. A C-205/11. P. sz. ügyben a FIFA a Törvényszék FIFA kontra Bizottság ügyben 2011. február 17-én hozott ítéletének⁷ hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék fenntartotta az érvényességét a 2007/730 határozatnak, amelyben a Bizottság jóváhagyta, hogy a teljes világbajnokságot felvegyék az Egyesült Királyság nemzeti jegyzékébe.

6. Jóllehet a felperes egyesületek azt róják fel a Törvényszéknek, hogy az számos esetben tévesen alkalmazta a jogot, a Bíróság előtt felhozott jogalapok elsődlegesen két, elmélyült vizsgálatot igényelő jogi kérdésre vonatkoznak. Egyrészt meg kell vitatni a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke értelmezésének problematikáját. Másrészt a jelen fellebbezések szükségessé teszik a sportesemények szervezői által képviselt jogi álláspont természetének az alapvető uniós jogok alapján történő vizsgálatát.

7. Végül hangsúlyozni kell, hogy a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti nemzeti jegyzékek jelentős kulturális és sporteseményekre vonatkozó aktusoknak minősülnek, amelyek jelentősége messze meghaladja a labdarúgását. A tagállamok választásától függően ezekben a jegyzékeken szerepel, többek között, Belgiumban a concours de musique Reine Elisabeth (Erzsébet királyné zenei verseny) döntője és a belgiumi kerékpárversenysorozat, az Egyesült Királyságban pedig a krikett világbajnokság, valamint a wimbledoni teniszdöntők. Az egészükben vett nemzeti jegyzékek ellenőrzési eljárásának összefüggésében a Bizottság határozatainak indokolását átfogóan kell megvizsgálni, annak érdekében, hogy az ne vezessen a kérdéses aktusok mesterséges feldarabolásához.⁸

I – Jogi háttér

8. A 97/36 irányelv⁹ (18) preambulumbekzdése szerint:

„[...] lényeges, hogy a tagállamok intézkedéseket hozhassanak az információhoz való jog védelmére és a társadalom számára kiemelten jelentős nemzeti, illetve nem nemzeti események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosítására, mint például az olimpiai játékok, a labdarúgó-világbajnokság és az európai labdarúgó-bajnokság [helyesen: labdarúgó-Európa-bajnokság]; ebből a célból a tagállamok jogában áll a közösségi joggal összhangban lévő intézkedések meghozatala, melyek célja a joghatóságuk alá tartozó, az ilyen események kizárólagos műsorközvetítési jogaival rendelkező műsorszolgáltatók gyakorlatának szabályozása”

5 — T-385/07. sz. ügy (EBHT 2011., II-205. o.).

6 — A 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján Belgium által hozott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló 2007. június 25-i bizottsági határozat (HL L 180., 24. o.).

7 — T-68/08. sz. ügy (EBHT 2011., II-349. o.).

8 — Ebben a tekintetben megjegyzem, hogy a Belga Királyság nemzeti jegyzéke több mint 20 eseményt tartalmaz, míg az Egyesült Királyságé 19-et. Elfogadom ugyan az említett jegyzékek fakultatív jellegét, azonban megjegyzem, hogy feltételezve, hogy a nemzeti jegyzékek mindegyike mindegy húsz eseményt foglal magában, a Bizottságnak jelentős adminisztratív eszközöket kellett alkalmaznia annak érdekében, hogy alaposan megvizsgálhassa valamennyi tagállam nemzeti jegyzékének tartalmát és indokolását.

9 — A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.).

9. A módosított 89/552 irányelv 3a. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően:

„(1) Minden tagállam hozhat intézkedést a közösségi jog szerint annak biztosítására, hogy a joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatások kizárólagos alapon ne közvetíthessenek az adott tagállam társadalma számára kiemelten jelentős eseményeket oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események követésének lehetőségéből élő vagy későbbi közvetítés útján az ingyenes televíziós szolgáltatásban. Amennyiben így jár el, az érintett tagállam jegyzéket készít azokról a meghatározott nemzeti vagy nem nemzeti eseményekről, amelyeket a társadalom számára kiemelkedő jelentőségűnek tart. Ezt világos és átlátható módon teszi meg a szükséges és hatékony időhatáron belül. Ennek az eljárásnak a keretében az érintett tagállam azt is meghatározza, hogy az ilyen események teljes vagy részleges élő közvetítésben kerüljenek műsorra, vagy ahol a közérdeknek megfelelően szükséges vagy alkalmas, objektív okoknál fogva teljes vagy részleges későbbi közvetítésre kerüljön sor.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdéssel kapcsolatban hoznak. Az értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság köteles igazolni, hogy az ilyen intézkedések megfelelnek a közösségi jognak, és erről tájékoztatják a további tagállamokat. A Bizottság kikéri a 23a. cikk alapján létrehozott bizottság állásfoglalását. A Bizottság továbbá haladéktalanul megjeleníti a meghozott intézkedéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, és legalább évente egyszer kiadja a tagállamok által hozott intézkedések összesített jegyzékét. [...]

II – A Törvényszék előtti eljárások, a megtámadott ítéletek és a Bíróság előtti eljárás

10. A fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben (T-55/08. sz.) hozott ítéletében a Törvényszék az UEFA által a 2007/730 határozattal szemben hivatkozott összes jogalapot elutasította. A fent hivatkozott FIFA kontra Bizottság ügyekben (T-385/07. és T-68/08. sz.) hozott ítéleteiben a Törvényszék a FIFA által a 2007/479 illetőleg a 2007/730 határozattal szemben felhozott összes jogalapot elutasította.

11. A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett, és a Bíróság Hivatalához 2011. április 27-én benyújtott fellebbezésében az UEFA azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet, részben semmisítse meg a 2007/730 határozatot, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére. A C-204/11. P. és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett, és a Bíróság Hivatalához 2012. április 28-án benyújtott fellebbezéseivel a FIFA azt kéri, hogy Bíróság az elfogadhatóság tekintetében hagyja helyben a fent hivatkozott FIFA kontra Bizottság ügyekben (T-385/07. és T-68/08. sz.) hozott ítéleteket; helyezze hatályon kívül az említett ítéleteket abban a részükben, amelyben azok jóváhagyják a világbajnokság „nem kiemelt” mérkőzéseinek a Belga Királyság nemzeti jegyzékébe, illetőleg a világbajnokság „nem kiemelt” mérkőzéseinek az Egyesült Királyság nemzeti jegyzékébe történő felvételét; az Európai Unió Bírósága Alapokmánya 61. cikkének értelmében hozzon érdemi ítéletet az ügyben, és a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárásban és a jelen fellebbezési eljárás keretében a FIFA részéről felmerült költségek viselésére.

12. Az UEFA, a FIFA, a Bizottság, az Egyesült Királyság Kormánya és a belga kormány írásbeli észrevételeket terjesztett elő, és részt vett a 2012. szeptember 13-án megtartott tárgyaláson.

III – Mindhárom fellebbezésre vonatkozó észrevételek

13. A Bíróság elé terjesztett ügyekben felvetett fő jogi kérdés a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke alapján a Bizottságra bízott ellenőrzési hatáskör fogalmára vonatkozik, amely az uniós jogi döntéshozatali eljárás számos szintjén megtalálható diszkrecionális hatáskör modelljéből ered. Egy másik, átfogó jellegű és mindhárom fellebbezésre érvényes kérdés a tulajdonhoz való jog állítólagos megsértésére vonatkozik. Először e szempontok tisztázását javaslom annak érdekében, hogy azután meg lehessen vizsgálni a három fellebbezés fennmaradó jogalapjait.

A – A módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti bizottsági ellenőrzés természetéről, valamint e rendelkezés terjedelmének értelmezéséről

14. Előzetesen emlékeztetek arra, hogy az irányelv az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamot kötelezi, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja. A módosított 89/552 irányelv célját illetően emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv elsődleges célkitűzése a televízióműsor-terjesztés szabadságának biztosítása.¹⁰ Ennek keretében a módosított 89/552 irányelv nem végzi el az azon területekre vonatkozó szabályok teljes harmonizációját, amely területeken alkalmazandó, hanem az Unióból származó és az Unión belüli vételre szánt adásokra vonatkozó minimális előírásokat szabályozza.¹¹

15. Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a módosított 89/552 irányelv az audiovizuális műsorok sugárzásának származása szerinti tagállam általi ellenőrzés elvén alapul.¹² Ebben az összefüggésben a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének rendelkezései olyan sajátos rendelkezésnek minősülnek, amely a tagállamokra ruházza a nemzeti jegyzékek elkészítésének hatáskörét, és a határokon átnyúló közvetítések esetében magában foglalja annak ellenőrzését, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltató szervezetek tiszteletben tartják-e, hogy a másik tagállam társadalma számára kiemelten jelentős események közvetítéséhez e másik tagállam nyilvánossága hozzáférjen.

16. A 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdésének megfelelően az információhoz való jog védelme és a jelentős események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosítása alapján a tagállamok hatáskörrel rendelkeznek az ilyen események kizárólagos műsorközvetítési jogai gyakorlásának szabályozására.

17. A jelen esetben egyértelműen kitűnik a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdéséből, hogy egyedül a tagállamnak van hatásköre a nemzeti jegyzék elkészítésére annak biztosítása érdekében, hogy az említett eseményeket ingyenes televízióban közvetítsék, azzal a feltétellel, hogy az érintett jegyzéket közölni kell a Bizottsággal. Az említett rendelkezés tehát a Bizottság, illetőleg a tagállamok szerepét szabályozza a nemzeti jegyzékek elfogadására irányuló eljárás keretében, azaz az ezek közötti hatáskörmegosztás kérdését.

18. Ennélfogva, a módosított 89/552 irányelvnek megfelelően, a tagállamok rendelkeznek bizonyos mozgástérrel azon intézkedések megválasztása során, amelyeket a nemzeti, kulturális és társadalmi sajátosságok összefüggésében a leginkább alkalmasnak vélnék az említett irányelv által előírt eredmény elérésére. Így különösen a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke elismeri a nemzeti hatóságok mérlegelési mozgásterét a nemzeti jegyzékek meghatározását illetően, amennyiben ezt a hatáskört a

10 — Amint azt a Bíróság a C-412/93. sz. Leclerc-Siplec ügyben 1995. február 9-én hozott ítéletének (EBHT 1995., I-179. o.) 28. pontjában és a C-34/95-C-36/95. sz., De Agostini és TV Shop egyesített ügyekben 1997. július 9-én hozott ítéletének (EBHT 1997., I-3843. o.) 3. pontjában megállapította, az EK-Szerződés 57. cikkének (2) bekezdése (később, módosítást követően EK 47. cikk (2) bekezdése) és az EK-Szerződés 66. cikke (később EK 55. cikk) alapján elfogadott 89/552 irányelv célja a televízióműsor-terjesztés szabadságának biztosítása.

11 — Lásd a C-222/07. sz. UTECA-ügyben 2009. március 5-én hozott ítélet (EBHT 2009., I-1407. o.) 19. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-244/10. és C-245/10. sz., Mesopotamia Broadcast egyesített ügyekben 2011. szeptember 22-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-8777. o.) 34. pontját.

12 — A fent hivatkozott Mesopotamia Broadcast egyesített ügyekben hozott ítélet 35. pontja.

módosított 89/552 irányelv fent említett célkitűzésével összhangban, az ott meghatározott eljárási követelmények tiszteletben tartása mellett gyakorolják. Az említett irányelv a (21) preambulumbekzdésében¹³ néhány olyan kritériumot is megjelöl, amelyeket figyelembe kell venni ahhoz, hogy valamely esemény a nemzeti jegyzékre való felvétele érdekében kiemelt jelentőségű eseménynek minősülhessen. Mindazonáltal inkább olyan értékelméleti kritériumokról van szó, amelyek a szóban forgó tagállam lakosságának hagyományaira és szükségleteire jellemző sajátosságokat tükrözik.

19. Ebből szerintem az következik, hogy az az ellenőrzés, amelynek gyakorlására a Bizottság valamely tagállamnak a nemzeti jegyzékek meghatározására vonatkozó diszkrecionális jogköre tekintetében jogosult, a nyilvánvaló mérlegelési hiba meglétének felkutatására korlátozódik. Következésképpen a Bizottságnak a nemzeti jegyzékek elkészítésére vonatkozó eljárást főként az átláthatóság és az egyértelműség szempontjából kell megvizsgálnia. A Bizottságnak ráadásul arra is ügyelnie kell, hogy a nemzeti jegyzékek ne írjanak elő nagyobb terjedelmű eltérést az alapvető szabadságoktól, mint amelyet az uniós jogalkotó a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének meghozatalakor elfogadott. Hasonlóképpen, a Bizottságnak a nemzeti jegyzékeket olyan általános elvek szempontjából is ellenőriznie kell, mint az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma. Mindazonáltal véleményem szerint nyilvánvaló, hogy a Bizottság ellenőrzésének tárgyilagossnak és korlátozott terjedelműnek kell lennie.

20. Ebben a tekintetben megjegyzem, hogy a többszintű döntéshozatali eljárásból eredő hasonló modell az uniós jog más területein is alkalmazandó, így az állami támogatások, és többek között az EUMSZ 108. cikk szerinti közérdekű gazdasági szolgáltatások területén. Ugyanis azon ellenőrzés terjedelme, amelynek gyakorlására a Bizottság a közérdekű gazdasági szolgáltatásokat létrehozó nemzeti határozatok ellenőrzése során jogosult, a nyilvánvaló hibára korlátozódik.¹⁴ Analógia útján hivatkozni lehet a környezetvédelmi jogra és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének területén a tagállamok és a Bizottság közötti hatáskörmegosztásra.¹⁵

21. A jelen esetben a 97/36 irányelv előkészítő munkálataiból is kitűnik a jogalkotó azon szándéka, hogy a Bizottságra kizárólag a nemzeti jegyzékek megfelelőségi ellenőrzésének hatáskörét ruházza, nem pedig helyettesítési vagy uniformizálási hatáskört, amely lehetővé tenné számára, hogy a nemzeti javaslatok alapján saját maga határozza meg a nemzeti jegyzéket.

22. Ily módon az egyeztető bizottsági szakaszban az Európai Parlament a kiemelten jelentős eseményekhez való kódolatlan hozzáférést tekintette elsődlegesnek.¹⁶ Az elfogadott kompromisszumos megoldás ugyanis a polgárok érdekei védelmének elvén alapult, mivel a tagállamok készíthetnek olyan nemzeti jegyzékeket, amelyeket a Bizottsággal való közlésüket követően a többi állam is kölcsönösen elismer, amely államok a maguk részéről kötelezettséget vállalnak arra, hogy megvédik annak kódolatlan, ingyenes és „ha az objektív és közérdeken alapuló okok miatt szükséges, vagy megfelelő” későbbi sugárzását.¹⁷ A Bizottság által lefolytatott ellenőrzés ugyanis a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének (3) bekezdésében foglalt kölcsönös elismerési eljárást megelőző szakasznak minősül.

13 — „mivel ezen irányelv alkalmazásában a társadalom számára a kiemelten jelentős eseményeknek bizonyos feltételeknek kell eleget tenniük, azaz olyan kiemelkedő eseményeknek kell lenniük, amelyek az Európai Unióban vagy egy adott tagállamban, illetve egy adott tagállam területén a közvélemény számára érdekesek, és amelyeket előzetesen megszervez egy olyan eseményszervező, aki jogosult az adott eseménnyel kapcsolatos jogok értékesítésére”.

14 — Az Elsőfokú Bíróság T-289/03. sz., BUPA és társai kontra Bizottság ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének (EBHT 2008., II-81. o.) 220. pontja.

15 — A C-505/09. P. sz., Bizottság kontra Észtország ügyben 2012. március 29-én hozott ítélet 49. és azt követő pontjai.

16 — 1995/0074(COD-1997/06/10) sz. dokumentum. A harmadik olvasatban elfogadott szöveg.

17 — A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egyeztető bizottság által jóváhagyott közös tervezetére vonatkozó 1997. június 3-i jelentés (C4-0203/97-95/0074 (COD)).

23. Egyébiránt megjegyzem, hogy a fennálló szabályoknak az európai audiovizuális ágazat technológiai és kereskedelmi fejlődésének figyelembevételére irányuló 2007/65/EK irányelvvel¹⁸ történő korszerűsítése során a nemzeti jegyzékek tagállamok általi elkészítésének mechanizmusát változtatás nélkül fogadták el.¹⁹

24. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése – a 97/36 irányelv 23a. cikkében létrehozott, úgynevezett „komitológiai” eljárás útján – bevezeti az annak meghatározására vonatkozó lehetőséget, hogy valamely típusú esemény adott esetben az irányelv hatálya alá tartozik-e. Az e rendelkezés szerint létrehozott kapcsolattartó bizottság lehetővé teszi, hogy a televíziós műsor-szolgáltatási piac valamennyi szereplőjével rendszeres konzultációt és információcserét szervezzenek.

25. Ebből következik, hogy a Bizottság a döntéshozatali eljárásában nem szorítkozhat a nemzeti jegyzékek automatizált ellenőrzésére. Eppen ellenkezőleg, a Bizottság a diszkrecionális jogkörének határain belül köteles tiszteletben tartani többek között a gondos ügyintézés elvét, amely elvhez a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége kapcsolódik, hogy gondosan és pártatlanul megvizsgálja a szóban forgó ügy valamennyi lényeges körülményét.²⁰ Az ilyen ellenőrzés mindazonáltal nem zárja ki a Bizottság határozataiban szereplő azonos megfogalmazások ismétlődését, mivel változatlanok azok a kritériumok, amelyekre tekintettel a Bizottság a tagállamok nyilvánvaló értékelési hibáját vizsgálja.

26. Ezenfelül emlékeztetni kell a Bizottság alapügyben előfordulóhoz hasonló határozatai felett gyakorolt bírósági felülvizsgálat terjedelmére.

27. Mivel ugyanis a nemzeti jegyzékek ellenőrzése során a Bizottság rendelkezésére álló hatáskör korlátozott, ezt a korlátot azon felülvizsgálat során sem lehet túllépni, amelyet ebben a tekintetben a Törvényszéknek kell elvégeznie a Bizottság értékelésére vonatkozóan. Ennélfogva ennek a felülvizsgálatnak szükségszerűen behatároltnak kell maradnia, és annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy a Bizottság helyesen állapította-e meg vagy utasította-e el a tagállam nyilvánvaló hibáját. A Törvényszék felülvizsgálatának vonatkoznia kell ezenkívül mind az eljárási és az indokolásra vonatkozó szabályoknak a Bizottság általi tiszteletben tartására, mind pedig a megállapított tényállás tárgyi pontosságára, a nyilvánvaló értékelési hiba, a téves jogalkalmazás, illetve a hatalommal való visszaélés hiányára.²¹

28. Végül a belső piac keretében az alapvető szabadságok esetleges korlátozásaira vonatkozó, azokban a fellebbezésekben felmerülő kérdéseket illetően, amelyekkel a jelen ügyben a Bírósághoz fordultak, úgy vélem, célszerű felidézni néhány általános jellegű megfontolást a módosított a 89/552 irányelv tartalmára vonatkozóan.

29. Először is, míg a módosított 89/552 irányelv célkitűzése a belső piacon a televíziós műsorszolgáltató tevékenység jogi hátterének megteremtése, úgy tűnik, hogy az említett irányelv 3a. cikke rendelkezéseinek elfogadásával az uniós jogalkotó össze kívánta egyeztetni a televíziós műsorszolgáltatás területén a szolgáltatásnyújtás szabadságának célkitűzését az információhoz való jog védelmének célkitűzésével, a tagállamok kulturális különbségeinek összefüggésében.

18 — A 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. december 11-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 332., 27. o.).

19 — Lásd a 2007/65 irányelv 3j. cikkét.

20 — Lásd többek között a C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítélet (EBHT 1991., I-5469. o.) 14. pontját.

21 — Lásd analógia útján a fent hivatkozott BUPA és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet.

30. A módosított 89/552 irányelv általános rendszeréből tehát az következik, hogy a széles körű nyilvánosságnak a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekhez való ingyenes hozzáféréssel összefüggő okok miatt fogadták el a szabályozásból következő azon lehetőséget, hogy a tagállamok az ilyen események kizárólagos közvetítési jogainak gyakorlását korlátozhassák. Bizonyos eseményeknek a nemzeti jegyzékre történő, a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti felvétele ugyanis a televíziós műsorszolgáltató szervezetek szolgáltatásnyújtási szabadságának korlátozását eredményezheti.

31. Nyilvánvaló tehát, hogy a szolgáltatásnyújtási szabadság korlátozását a nemzeti jegyzékek elkészítésére vonatkozóan a tagállamokra ruházott hatáskörhöz szorosan hozzátartozó következményként alakították ki. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotó ezt a korlátozást nélkülözhetetlennek tekintette a módosított 89/552 irányelv értelmében a társadalom számára kiemelten jelentős események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításához. Ily módon a korlátozást igazoltnak, és ebből következően arányosnak kell tekinteni, feltéve hogy a tagállamok tiszteletben tartják a nemzeti jegyzékek elkészítésére vonatkozóan rögzített feltételeket, aminek ellenőrzése a Bizottság feladata.

32. Mivel ugyanis a korlátozás arányosságának értékelése során maga a jogalkotó értékelte úgy, hogy a korlátozás az információhoz való jog biztosításának megfelelő eszköze, a Bizottság feladata annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a tagállamok a nemzeti jegyzékek elfogadásával módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti joghatóságuk korlátaik belül maradnak-e, azaz az említett jegyzékek elkészítésére vonatkozó nemzeti eljárásokon kívül annak ellenőrzésére, hogy a megjelölt eseményeket a társadalom számára kiemelten jelentősnek lehet-e tekinteni.

B – A tulajdonhoz való jogról

33. A jelen fellebbezések másik jelentős vonatkozása a sportversenyek szervezésének területén a tulajdonhoz való jog problematikájával kapcsolatos. A sportágazat és a média közötti kapcsolatra vonatkozó kérdések ugyanis alapvető fontosságúvá váltak, mivel a közvetítési jogok a hivatásos sport elsődleges bevételi forrását jelentik Európában. A jelen esetben a beadványaiban és a tárgyaláson mind az UEFA, mind a FIFA felhozta a tulajdonhoz való jog megsértésének problematikáját ebben a tekintetben. Tekintettel a sportesemények szervezőjének sajátos helyzetére, meg kell vizsgálni azon jog természetét, amelynek megsértésére az UEFA és a FIFA hivatkozik, annak érdekében, hogy ezt követően elemezni lehessen az abból eredő jogkövetkezményeket.

34. A jelen esetben nem vitatott, hogy az UEFA és a FIFA az európai és nemzetközi labdarúgás irányító szerveiként a sport területén emblemikus szervezeteknek minősülnek. Mindkét szervezet számos szellemi tulajdonjog jogosultja, amelyek olyan jövedelemforrást biztosítanak számukra, amelyet a nagy sporttalálkozók finanszírozására és a sport hosszú távú fejlesztésének támogatására használnak fel.²²

35. Az UEFA és a FIFA mindazonáltal a Törvényszék előtt az őket kizárólagosan megillető televíziós közvetítési jogok elmaradt hasznára hivatkoztak azzal az indokkal, hogy az ilyen tranzakció iránt érdeklődő személyek köre jelentősen leszűkül.²³ Az UEFA és a FIFA a Bíróság előtt azt állítják, hogy a tulajdonhoz való joguknak ez a korlátozása indokolatlan, ezért a Törvényszék ítélete téves jogalkalmazást tartalmaz.

22 — Ez a szellemi tulajdon főként lajstromozott védjegyekből (EURO 2012, FIFA WORLD CUP, BRAZIL 2014), formatervezési mintákból áll, valamint többek között olyan műveken fennálló szerzői jogokból, mint a versenyek hivatalos reklámja vagy hivatalos emblémája.

23 — Lásd a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 174. pontját, és a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 132. és 136. pontját.

36. Először is, noha a hivatkozott jogsértést a két érintett tagállam nemzeti joga szempontjából kell elemezni, meg szeretném jegyezni, hogy a fent említett két szervezetnek egyáltalán nem lehet a tulajdonhoz való jog fogalmán alapuló releváns védelmét biztosítani. Amint azt ugyanis az Egyesült Királyság Kormánya és a belga kormány megerősítette: a tulajdonhoz való jog fogalma ugyan mind a *ius in re-t*, mind a szellemi tulajdonjogot magában foglalja, az UEFA és a FIFA arra nem hivatkozhatnak harmadik személyekkel szemben.²⁴ Ezen szemszögből értelmezve nem lehet helyt adni az UEFA és a FIFA Törvényszék előtti állításainak, következésképpen a Törvényszék indokolása ellen irányuló jogalapok ebben a tekintetben hatástalanok. Az alkalmazandó nemzeti jog szerint akkor lett volna eltérő a helyzet, ha a sportesemények szervezői számára a sportesemények hasznosítására irányuló kizárólagos jogot biztosítottak volna. Ez ugyanis így van bizonyos tagállamokban és harmadik országokban.²⁵

37. Továbbá, mivel a beadványaiban mind az UEFA, mind a FIFA hivatkozott az alapvető jogokból eredő védelemre, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 17. cikke szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. [...] A szellemi tulajdon védelmet élvez”. Az e cikkhez fűzött magyarázatok jelzik, hogy e cikk megegyezik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 1. kiegészítő jegyzőkönyvének (a továbbiakban: 1. kiegészítő jegyzőkönyv) 1. cikkével. Ebből következően, a Charta 52. cikkének (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a 17. cikk által védett tulajdonhoz való jog ugyanazzal a jelentéssel és terjedelemmel rendelkezik, mint amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény is biztosít.²⁶

38. Emlékeztetek arra, hogy az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének az a célkitűzése, hogy a magánszemélyt oltalmazza a tulajdonának állam általi bármely megsértésével szemben.²⁷ Az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelően a tulajdonhoz való joga megsértésére hivatkozó személy kötelessége, hogy bizonyítsa ezen jog fennállását.²⁸ Ezenkívül az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény alapján a tulajdonhoz való jognak nincs egységes jogi jelentése. Következésképpen ezt a fogalmat az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata alapján kell meghatározni, amely szerint azt tágan kell értelmezni. A tulajdon fogalma így „vonatkozhat mind a »tényleges vagyontárgyakra«, mind a vagyoni értékű jogokra, beleértve – bizonyos kellően meghatározott helyzetekben – a követeléseket is”.²⁹ A klasszikus megközelítés szerint az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke értelmében vett tulajdonhoz való jog magában foglalja tehát a *ius in re-t*, a *ius ad personam-ot*, valamint a szellemi tulajdonjogokat.

39. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Bíróság az FAPL és Murphy egyesített ügyekben hozott ítéletében megállapította – a sporttalálkozókat, a labdarúgó mérkőzéseket is beleértve, nem lehet szellemi alkotásoknak tekinteni, és ezek a találkozók nem állhatnak szerzői jogi védelem alatt. Egyébiránt az nem vitatott, hogy az uniós jog azokat a szellemi tulajdon területéhez tartozó semmilyen más címen nem részesíti védelemben.³⁰

24 — Az Egyesült Királyság képviselője a tárgyaláson megerősítette, hogy az esemény szervezője hozzáférési szerződéssel rendelkezik, amely azt szabályozza, hogy ki férhet hozzá valamely eseményhez, és ez utóbbit hogyan lehet megtekinteni, filmezni, stb. Ezzel szemben a brit jogban a sportesemény szervezője valamely esemény kereskedelmi célú felhasználását illetően nem rendelkezik a harmadik személyekkel szemben védelmet biztosító tulajdonhoz való joggal, amely kizárólagosságot garantálna számára. Lásd Gardiner, S., *Sports Law*, 400. és azt követő oldalait.

25 — Erre példaként hivatkozni lehet a code du sport français (a francia, sportról szóló törvénykönyv) L333–1. cikkére, amely szerint a sportszövetségeket, valamint a sportrendezvények szervezőit illeti meg az általuk szervezett sportrendezvények vagy sportversenyek hasznosítási joga. Mindazonáltal e jog hatálya és tartalma nincs egyértelműen meghatározva. Lásd Wise, A. és Meyer, B., *International Sports Law and Business*, Kluwer 1997., 1811–1830. o.

26 — Lásd Bot főtanácsnoknak a Bíróság előtt folyamatban lévő C-283/11. sz. Sky Österreich ügyre vonatkozó indítványának 28. pontját, amely azonban a szellemi tulajdonjog korlátozásának más problematikáját érinti.

27 — Lásd az EJEB, Broniowski kontra Lengyelország ítéletet, 31443/96. sz. kérelem, 143–144. pont.

28 — Lásd az EJEB Pištová kontra Cseh Köztársaság ítéletet, 73578/01. sz. kérelem, 38. pont.

29 — Lásd az EJEB Draon kontra Franciaország ítéletet, 1513/03. sz. kérelem, 65. pont.

30 — A Bíróság C-403/08. és C-429/08. sz., Football Association Premier League és társai egyesített ügyekben 2011. október 4-én hozott ítéletének (EBHT 2011., I-9083. o.) 98. és 99. pontja.

40. Így a felperesek helyzete a Charta alapján megegyezik azzal a tényleges és jogi helyzettel, amelyet az UEFA és a FIFA alakított ki egyrészt azon szerződéses megállapodások útján, amelyeket többek között a sportolókkal, a nézőkkel, a sportklubokkal, a műsorszolgáltató szervezetekkel kötöttek, másrészt a stadionokhoz való hozzáférés, valamint a stadionokhoz tartozó berendezések ellenőrzése útján, amelyek a stadionok tulajdonosaival kötött szerződésekből következnek.

41. Ebben a tekintetben, mivel az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének értelmében vett „tulajdon” fogalmának értelmezése független a belső jog formális minősítéseitől, és az tágabb jellegű,³¹ szerintem az UEFA és a FIFA jogi álláspontját az 1. kiegészítő jegyzőkönyv értelmében vett tulajdonhoz való joghoz hasonlóan lehetne kezelni.³² Úgy tűnik számomra, hogy az ilyen jogi álláspont fennállását vélelmezi a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke, valamint a 97/36 irányelv (21) preambulumbekzdése.³³ Ily módon az UEFA és a FIFA jogai gyakorlásának állam általi korlátozása a tulajdonukba történő közhatalmi beavatkozásnak minősül.³⁴

42. Következésképpen, jóllehet a Törvényszék – amely habozás nélkül elismerte azon jog fennállását, amelynek megsértésére e bíróság előtt az UEFA és a FIFA hivatkozott – nem állapította meg helyesen e jog természetét, mindazonáltal helyesen utasította el a kérelmeket a tulajdonhoz való jog gyakorlására és hasonlóképpen az uniós jog alapján a gazdasági tevékenység szabad gyakorlásához való jogra alkalmazható korlátozásokra vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapulvételével.³⁵

43. Ugyanis, tekintettel az érdekek súlyozására, amely a módosított 89/552 irányelvből következik, úgy tűnik számomra, hogy az uniós jogalkotó – akár a harmadik személyek olyan alapvető jogai, mint az információhoz való jog alapján, akár a közérdek alapján – megalapozottan vezette be a tulajdonhoz való jognak az UEFA és a FIFA által hivatkozott korlátozásait, illetve megszorításait. Ezenfelül megjegyzem, hogy a jelen esetben elismert jog távol helyezkedik el a tulajdonhoz való jog alapvető fogalmától, amely védelmet biztosít a jogalkotói beavatkozásokkal szemben. Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a szellemi tulajdonjog jogosultjai számára még e jogok elismerése sem nyújt olyan biztosítékot, amely lehetővé tenné, hogy a lehető legnagyobb díjazást igényeljék.³⁶ Ezenkívül, amennyiben sem a nemzeti jog, sem az uniós jog nem határozza meg azt a jogot, amely fennállásának megállapítását az UEFA és a FIFA kéri, annak hatálya – a fennállása vonatkozásában – a korlátaikat meghatározó rendelkezésektől, így a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkétől függ.

44. Következésképpen a módosított 89/552 irányelv keretében az uniós jogalkotó által elvégzett értékelés, amely szerint a sportesemény szervezőjét megillető jog kizárólagossága korlátozható, álláspontom szerint nem minősül a javak háborítatlan élvezete akadályozásának vagy a használata jogellenes ellenőrzésének az 1. kiegészítő jegyzőkönyv értelmében.³⁷

45. Tehát ezen megfontolások fényében kell megvizsgálni a jelen fellebbezések során kifejtett jogalapokat.

31 — Lásd az EJB Iatridis ítéletet, 31107/96. sz. kérelem, 54. pont.

32 — Ez hasonlít ahhoz, amit szokás szerint „goodwillhez” való jognak neveznek, amelyet az 1. kiegészítő jegyzőkönyv értelmében „tulajdonként” ismertek el. Lásd az EJB van Marle és társai ítéletet, 8543/79. sz. kérelem, 39–41. pont.

33 — Lásd a fent hivatkozott Football Association Premier League és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 103. pontját.

34 — Lásd analógia útján az EJB Beyeler-ítéletet, 33202/96. sz. kérelem, 98. és azt követő pontok.

35 — Lásd a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 179. és 180. pontját; a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 139. és 140. pontját, és a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 142–144. pontját.

36 — Lásd a fent hivatkozott Football Association Premier League és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 108. pontját.

37 — Ebben az esetben, mivel a jog a sportszervezeteknél marad, amelyek az engedélyt bármikor megadhatják, vagy tartózkodhatnak annak megadásától, a tulajdonról való „megfosztás” problematikája nem merül fel.

IV – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés

A – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapról

46. Az UEFA első jogalapjának első részében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) és (2) bekezdésében szereplő feltételek alkalmazása során. Az UEFA közelebbről a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 94. pontjára céloz, és azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen mondta ki, hogy az eljárás egyértelműsége és átláthatósága követelményének nem tárgya, és az nem is jár azzal a hatással, hogy arra kényszerítse a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot, hogy kifejtse azokat az indokokat, amelyek miatt nem követte a konzultációs eljárás során benyújtott véleményeket.

47. Először is meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet említett 94. pontja a Törvényszék által az azon előző pontokban kifejtett érvelésbe illeszkedik, amelyekben az a nemzeti jegyzék elkészítése érdekében nemzeti szinten szervezett eljárások jellemzésére tett kísérletet. A Törvényszék tehát az említett ítélet 90. és 91. pontjában helyesen emlékeztetett arra, hogy az ilyen eljárásoknak az érintett személyek által előzetesen ismert objektív kritériumokon kell alapulniuk, hogy el lehessen kerülni azt, hogy a tagállamok önkényes módon gyakorolják mérlegelési jogkörüket.³⁸ Ezenkívül emlékeztetett arra, hogy az egyértelműség és átláthatóság követelményéből az is következik, hogy megjelölik a hatáskörrel rendelkező szervet, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett a személyek benyújthatják az észrevételeiket.

48. Tekintettel a Bizottság hatáskörének terjedelmére vonatkozóan a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének értelmezésére, amelyet a jelen indítvány 14–25. pontjában fejtettem ki, a Törvényszék érvelését helyben kell hagyni.

49. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy azzal, hogy a Törvényszék érvelésében szereplő állítólagos téves jogalkalmazást illetően nem terjeszt elő pontos és részletes érvelést, és a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ítélet egy elszigetelt pontjának idézésére szorítkozik, az UEFA lényegében azokat a kifogásokat ismétli meg, amelyekre – a Törvényszék előtt a 2007/730 határozattal szembeni elsőfokú eljárásban – már hivatkozott azon érvelésében, hogy az Egyesült Királyság kulturális, média- és sportminisztere az általa lefolytatott eljárás keretében számos konzultációs csoport egybehangzó véleményét elutasította. Egyébiránt az UEFA kifejti, hogy véleménye szerint a Törvényszéknek az Egyesült Királyság nemzeti jegyzékébe tekintettel kellett volna döntést hoznia.

50. Márpedig a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a Törvényszék azon határozatának vitatott pontjait, amelynek hatályon kívül helyezését kérik, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. E követelménynek nem tesz eleget az a fellebbezési jogalap, amely anélkül, hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, amely kifejezetten azonosítja a megtámadott határozatban található hibát, pusztán a Törvényszék előtt már előterjesztett érveknek a megismétlésére szorítkozik. Az ilyen fellebbezés ugyanis valójában a Törvényszék elé terjesztett valamely jogalap újbóli megvizsgálására irányul, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe.³⁹ Ennélfogva az első jogalap első részét elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

51. Az első jogalap második részével, amely rész két különálló kifogást foglal magában, az UEFA úgy érvel, hogy a Törvényszék tévesen adott helyt annak a minősítésnek, hogy az Eb a társadalom számára kiemelten jelentős esemény.

38 — A C-250/06. sz., United Pan-Europe Communications Belgium és társai ügyben 2007. december 13-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-11135. o.) 46. pontja.

39 — A C-401/09. P. sz., Evropaïki Dynamiki kontra EKB ügyben 2011. június 9-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-4911. o.) 55. és 61. pontját.

52. Először is, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésében az Eb egyszerű említése azt eredményezi, hogy nem volt szükséges, hogy a Bizottság megkövetelje a tagállamoktól, hogy azok kifejezetten megindokolják a versenynek a teljes nemzeti jegyzékre való felvételéről szóló határozatukat. Másrészt az Eb-t teljes egészében kiemelten jelentős eseménynek való minősítésével a Törvényszék két ponton is a Bizottságéval helyettesítette a saját elemzését, nevezetesen egyrészt az Eb egységes eseménynek minősítésével, másrészt a Bizottság által figyelembe nem vett tényezők felhasználásával.

53. Először, a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésének értelmezésére vonatkozó kifogást illetően, meg kell jegyezni, hogy az UEFA érvelése a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet téves értelmezésén alapul.

54. Megjegyzem, hogy a Törvényszék többször hivatkozik a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésére, emlékeztetve az említett preambulumbekzdésre vonatkozó értelmezésre, amely a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 44–53. pontjában szerepel. Amint azt ugyanis a Törvényszék helyesen megállapította, az a tény, hogy az Eb-t példaként említik a társadalom számára kiemelten jelentős események között, nem járhat automatikusan azzal, hogy a nemzeti jegyzékre történő ilyen felvétel az uniós joggal összeegyeztethető. Az Eb említése a (18) preambulumbekzdésben még kevésbé jelenti azt, hogy a teljes Eb *minden esetben* felvehető a nemzeti jegyzékre, függetlenül attól az érdeklődéstől, amelyet ez a verseny az érintett tagállamban kiválthat. Ezzel szemben a Törvényszék szerint a (18) preambulumbekzdésből az következik, hogy ha valamely tagállam a jegyzékbe felveszi az Eb mérkőzéseit, nincs szükség arra, hogy a Bizottságnak címzett közleményében egyedileg indokolja, hogy e mérkőzések jellegüknél fogva „a társadalom számára kiemelten jelentős *eseményeknek*” minősülnek.

55. A Törvényszék tehát helyesen tett különbséget a következők között: egyrészt annak szükségessége, hogy az Eb a felvétele érdekében *esetről esetre* eleget tegyen a 97/36 irányelv feltételeinek, amely feltételek többek között az irányelv (21) preambulumbekzdésében szerepelnek, másrészt az Eb-nek a társadalom számára kiemelten jelentős *eseménynek* való, a jogalkotó általi jogi minősítése. Ennélfogva a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletnek az UEFA által a jelen jogalap keretében kifogásolt 120. pontjában a Törvényszék ebből helyesen következtetett arra, hogy a tagállamok azon egyedi indokolása hiányában, amely igazolná, hogy az Eb mérkőzései a társadalom számára kiemelten jelentős *események*, a Bizottság nem tekintheti az uniós joggal összeegyeztethetetlennek e mérkőzések nemzeti jegyzékre való felvételét. Ebből következően az első jogalap második részének első kifogását el kell utasítani mint megalapozatlant.

56. Másodszor, az indokolás állítólagos helyettesítését illetően az UEFA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 103. pontjában elfogadta az Eb egységes jellegét, mivel a Törvényszék ennek érdekében – az említett ítélet 126–135. pontjában kifejtett – teljesen új ténybeli elemeket vett alapul, amelyek nem szerepelnek a 2007/730 határozatban.

57. Ugyanis az elsőfokú eljárásban felhozott első jogalapra adott válasza keretében a Törvényszék a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 103. pontjában azt állapította meg, hogy az Eb olyan verseny, amely ésszerűen inkább egységes eseménynek tekinthető, mintsem különböző szintű érdeklődést kiváltó mérkőzésekre osztott eseményekből álló összeállításnak. Ezt követően, az említett ítélet 126–135. pontjában – az elsőfokú eljárásban felhozott harmadik jogalapra válaszolva, és azon érv elutasítása érdekében, amely szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem vonta kétségbe az Eb egységes jellegét –, a Törvényszék az UEFA által elrendelt vizsgálatok eredményeit vette alapul.

58. Ebben a tekintetben emlékeztetek arra, hogy az EUMSZ 256. cikkéből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből kitűnik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, kivéve, ha megállapításainak anyagi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered, másrészt a tények értékelésére. Amennyiben a Törvényszék megállapította,

illetve értékelte a tényállást, a Bíróság az EUMSZ 256. cikke alapján a tényállás Törvényszék általi jogi minősítésének és az abból levont jogi következtetésnek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel.⁴⁰

59. A Bíróság azt is megállapította, hogy a tények értékelése – a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítését kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyen a Bíróságnak felül kellene vizsgálnia.⁴¹

60. Márpedig a jelen esetben meg kell állapítani, hogy az érvelésével – amely egyrészt az Eb egységes jellegének hiányára, másrészt azon érdeklődés elemzésére irányul, amelyet bizonyos típusú mérkőzések az Egyesült Királyságban kiválthatnak – az UEFA a tényállás Törvényszék által elvégzett értékelésének felülvizsgálatát kéri a Bíróságtól.

61. Ebben a tekintetben megjegyzem, amint azt a Törvényszék az ítéletének 103. pontjában helyesen megállapította, hogy a módosított 89/552 irányelv nem foglal állást az Eb egységes jellegének kérdéséről. Márpedig a különböző típusú rendezvényeken alapuló sportesemény jellegének vizsgálata a tényálláshoz tartozik. Mivel az UEFA a Törvényszék által megvizsgált ténybeli elemek semmilyen elferdítését nem bizonyította, az első jogalap második részét nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell tekinteni.

62. E körülmények között az UEFA által a fellebbezésének alátámasztására hivatkozott első jogalaphoz nem lehet helyt adni, következésképpen azt teljes egészében el kell utasítani.

B – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról

63. A két részből álló második jogalapjában az UEFA azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot a versenyre vonatkozó rendelkezések alkalmazása során.

64. A jogalap első részében az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdését. Először is a Törvényszék tévesen járt el azáltal, hogy hallgatott arról az előzetes kérdésről, hogy a jelen esetben alkalmazandó-e ez a rendelkezés. Továbbá a Törvényszék állítólag tévesen állapította meg, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések nem egyenértékűek az ingyenes csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók számára történő különleges jogok biztosításával. A Törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy az Egyesült Királyság jogszabályai elméletileg valamennyi televíziós műsorszolgáltató szervezetnek megtiltják a kizárólagos közvetítési jogokat függetlenül attól, hogy fizetős vagy ingyenes csatornát üzemeltet. Végül az UEFA szerint a Törvényszék az elemzésében tévesen értelmezi az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésének értelmében vett „különleges jogok” fogalmát, amely fogalom két elemből áll, nevezetesen: a jogot a tagállam aktusával kell megadni, és az e jog alapján kedvezményezett vállalkozásnak a versenytársaihoz képest kedvezőbb helyzetbe kell kerülnie.

65. Ebben a tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 106. cikkre vonatkozó problematikát a Törvényszék már elemezte az első fokon felhozott negyedik jogalap keretében, a BBC-nek és az ITV-nek állítólagosan biztosított különleges jogokra vonatkozó kifogásra adott válaszában. Miután a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 166–168. pontjában helyesen emlékeztetett a különleges és kizárólagos jogok tárgyában alkalmazandó ítélkezési gyakorlatra,⁴² a Törvényszék kísérletet tett annak bizonyítására, hogy az Egyesült Királyság szóban forgó jogszabálya nem rendelkezik azokkal a jellemzőkkel, amelyekből az EUMSZ 106. cikk

40 — Lásd a C-628/10. P. és C-14/11. P. sz., Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság egyesített ügyekben 2012. július 19-én hozott ítélet 84. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

41 — A fent hivatkozott Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 85. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

42 — Lásd az említett ítélet 166–168. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

alkalmazhatósága következne. Így különösen a Törvényszék ugyanezen ítélet 170. pontjában kimondta, hogy „az Egyesült Királyság szabályozása valamennyi műsorszolgáltató számára tiltja a kizárólagosságot, nemcsak a közvetítés, hanem a közvetítésre vonatkozó szerződés megkötésének szakaszában is, ily módon az e tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatók egyike sem köthet érvényesen szerződést a jegyzékben szereplő bármely esemény kizárólagos közvetítéséről. Továbbá az említett ítélet 171. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „az a tény, hogy végül is csak [...] a BBC vagy az ITV közvetítik az Eb-t az Egyesült Királyságban [...] mivel versenytársaik csak a kizárólagos közvetítés iránt érdeklődnek [...] nem egyenértékű [...] a különleges vagy kizárólagos jogok e vállalkozások számára történő biztosításával”.

66. Következésképpen az EUMSZ 106. cikk alkalmazhatósága elemzésének hiányára vonatkozó kifogást illetően az UEFA állításait – mint hatástalanokat – el kell utasítani.

67. Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak a Törvényszék által hozott határozatokkal szemben benyújtott fellebbezések elbírálására vonatkozó hatásköre a jogkérdésekre korlátozódik. A Bíróság alapokmánya 58. cikkének első albekezdése a fellebbezés alapjául szolgáló jogalapok felsorolása keretében pontosítja, hogy a fellebbezésben az uniós jognak a Törvényszék általi megsértésére is lehet hivatkozni.⁴³

68. A jelen esetben az a szabály, amelynek megsértésére az UEFA hivatkozik, kétségtelenül az uniós joghoz tartozik. Mindazonáltal a hivatkozott jogsértés egy nemzeti jogszabály Törvényszék általi állítólagos téves értelmezésén alapul.

69. Ami a Törvényszék által a nemzeti jogszabályok tekintetében tett megállapításoknak a fellebbezés keretében történő vizsgálatát illeti, a Bíróság hatásköre először is kiterjed annak vizsgálatára, hogy a Törvényszék az iratok és az eléje terjesztett egyéb bizonyítékok alapján nem ferdítette-e el a szóban forgó nemzeti rendelkezések szövegének értelmét, továbbá hogy a Törvényszék e bizonyítékok tekintetében nem tett-e olyan megállapításokat, amelyek nyilvánvalóan ellentétesek azok tartalmával, végül annak vizsgálatára, hogy a Törvényszék a bizonyítékok egészének vizsgálata során, a szóban forgó nemzeti rendelkezés tartalmának meghatározása érdekében nem tulajdonított-e azok közül valamelyiknek olyan jelentőséget, amellyel az a többi bizonyítékhoz képest nem rendelkezik, amennyiben ez az ügyiratokból nyilvánvaló módon kiderül.⁴⁴ Mivel ezen állítások egyike sem fogadható el a jelen esetben, a kifogást, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

70. Harmadszor, az EUMSZ 106. cikk értelmében vett „különleges jogok” fogalmának téves értelmezését illetően, elegendő azt megállapítani, hogy a BBC-nek és az ITV-nek állítólagosan biztosított előjogokra vonatkozó érveket nem hozták fel a Törvényszék előtt, és azok a Törvényszék előtt folyamatban lévő jogvita tárgyának módosítására irányulnak. Mivel tehát az UEFA kérelme új jogalapnak minősül, azt a fellebbezés keretében elfogadhatatlannak kell tekinteni.⁴⁵

71. Egyébiránt megjegyzem, hogy a nemzeti szabályozás uniós jogi szempontból való jogszerűségének vizsgálata érdekében az UEFA-nak a nemzeti bíróság előtt kellett volna keresetet indítania, amely előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulhatott volna a Bírósághoz.

43 — A C-263/09. P. sz., Edwin kontra OHIM ügyben 2011. július 5-én hozott ítélet (EBHT 2011., I-5853. o.).

44 — Lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Edwin kontra OHIM ügyben hozott ítéletet.

45 — Lásd a C-264/11. P. sz., Kaimer és társai kontra Bizottság ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet 65. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

72. A második jogalap második részével az UEFA az EUM-Szerződés egyéb rendelkezéseinek megsértését rója fel a Törvényszéknek. Az UEFA arra az előfeltevésre alapítja az érvelését, hogy a jelen esetben alkalmazható az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdése. A Törvényszék tehát második ízben is tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy az Egyesült Királyság intézkedései olyan helyzetbe hozták-e a BBC-t és az ITV-t, amelybe saját maguktól, a versenyjog megsértése nélkül nem kerülhettek volna, vagy olyan helyzetbe, amely megkönnyítette számukra a versenyjog megsértését.

73. A jelen jogalap első részére adott válaszra tekintettel, amelyben annak megállapítását javaslom, hogy a Törvényszék nem sértette meg az EUMSZ 106. cikket, fölösleges megvizsgálni a jelen jogalap második részét.

74. E körülmények között azt javaslom, hogy a Bíróság a teljes második jogalapot utasítsa el, részben mint hatástalant, részben mint elfogadhatatlant és részben mint megalapozatlant.

C – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról

75. A harmadik jogalapban az UEFA azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen alkalmazta a jogot a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára és az arányosság elvére vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása során. Az UEFA úgy véli először is, hogy a Törvényszék elferdítette a jogalapot, amely egyáltalán nem korlátozódott arra az érvre, amely szerint az Eb bizonyos mérkőzései önmagukban véve nem voltak kiemelten jelentős események.

76. Az UEFA szerint a Törvényszék elemzésének második hibája, hogy az utóbbi azt feltételezte, hogy önmagában azon tény miatt, hogy az Eb egyetlen és ugyanazon eseménynek tekinthető – amit az UEFA cáfol –, és hogy az egészében kiemelten jelentős eseménynek minősül a társadalom számára, az a célkitűzés, hogy az ezen esemény közvetítéséhez széles körű nyilvánosságnak biztosítsanak hozzáférést, nem volna megfelelően megvalósítható valamely kevésbé kényszerítő megszorítással, így például egy olyan jegglyekkel, amely az Eb-nek csak bizonyos kiválasztott mérkőzéseit tartalmazza.

77. Mindenesetre még ha feltételezzük is, hogy az Eb az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős eseménynek tekinthető, a Bizottságnak akkor is alaposan meg kellett volna vizsgálnia, hogy a bejelentett intézkedések összeegyeztethetőek-e a Szerződésnek a szolgáltatások szabad mozgására és a versenyre vonatkozó rendelkezéseivel.

78. Először is a jelen indítvány 14–25. pontjában kifejtett, a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének értelmezésére vonatkozó indokok miatt annak megállapítását javaslom a Bíróságnak, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság megfelelően eleget tett a 2007/730 határozatból eredő ellenőrzési kötelezettségének. Ezen túlmenően a Törvényszék a ténybeli és jogi körülmények szabad mérlegelésével – anélkül hogy az ítéletével szemben felhozott jogalapok megalapozatlan kifogásaiban felrótt hibákat elkövette volna – helyesen alkalmazta a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának igazolására és az arányosság elvének szerepére vonatkozó ítélkezési gyakorlatot.

79. Egyébiránt az UEFA első kifogását illetően meg kell állapítani, hogy abban az UEFA felrója a jogalap elferdítését, összefoglalja az elsőfokú eljárásban felhozott állításait, és észrevételeket terjeszt elő azon megoldásra vonatkozóan, amelyet szerinte az Egyesült Királyság intézkedéseinek hátrányosan megkülönböztető és aránytalan jellege tárgyában a Törvényszéknek el kellett volna fogadnia. Kétségtelen, hogy az UEFA kifogásolja a megtámadott ítélet 150. pontját, amely nagyon általános jelleggel veszi át az UEFA érveit. Mindazonáltal, mivel nem mutatja be, hogy a Törvényszék pontosan melyik érvelésében követte el a ferdítést, pusztán ez az állítás túl általános és pontatlan ahhoz, hogy

jogi értékelés tárgyát képezhesse.⁴⁶ Következésképpen ezeket az érveket – mivel nem kellően részletesek – el kell utasítani mint elfogadhatatlanokat.

80. Az UEFA ugyanezen jogalapjának második kifogását illetően megjegyzem, hogy az UEFA érvelése a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet téves értelmezésén alapul. Ugyanis az említett ítélet 152. pontjában, amely az első fokon előterjesztett ötödik jogalap elutasítását eredményező következtetést tartalmazza, a Törvényszék megerősítette, hogy az Eb helytállóan tekinthető az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős, egységes eseménynek. Mindazonáltal az ítélet szövege alapján egyáltalán nem állapítható meg az UEFA által hivatkozott azon vélelem, amely szerint a Törvényszék tévesen határozott a módosított 89/552 irányelv célkitűzése megvalósításának módjáról, amely az ilyen események közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításából áll. Egyébiránt a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének értelmében a Bizottságot megillető vizsgálat terjedelmét illetően, a jelen indítvány 14–25. pontjában kifejtett okok miatt megalapozatlannak kell tekinteni az UEFA erre vonatkozó kifogásait.

81. A jelen jogalap harmadik kifogását illetően az UEFA úgy érvel, hogy a Bizottságnak alaposan meg kellett volna vizsgálnia, hogy a bejelentett intézkedések összeegyeztethetőek-e a Szerződésnek a szolgáltatások szabad mozgására és a versenyre vonatkozó rendelkezéseivel. Tekintettel a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének fent említett értelmezésére – amelynek elfogadását javaslom a Bíróságnak – az UEFA állításait mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

82. Következésképpen a teljes harmadik jogalapot mint részben elfogadhatatlant, részben megalapozatlant el kell utasítani.

D – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalapról

83. A negyedik jogalapjában a UEFA előterjeszti, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot amikor azt állapította meg egyrészt, hogy önmagában az a tény, hogy az Eb a társadalom számára kiemelten jelentős egyetlen és ugyanazon eseménynek tekinthető, elegendő ahhoz, hogy az UEFA tulajdonhoz való jogának megsértése az Eb minden egyes mérkőzése vonatkozásában szükségszerűen arányos legyen. Márpedig ez a következtetés az UEFA szerint téves. Valójában az Egyesült Királyságnak, annak érdekében, hogy arányos választ adjon, az Eb legjelentősebb mérkőzéseire kellett volna korlátoznia a vitatott jegyzéket. Másrészt az UEFA szerint a Törvényszék még alapvetőbb tévedést követett el azáltal, hogy elmulasztotta értékelni az UEFA tulajdonhoz való joga korlátozásának mértékét, ami megakadályozta azon kérdés megfelelő elemzését, hogy a szóban forgó intézkedésekkel okozott hátrányok a követett célokkal arányosak voltak-e. Márpedig e korlátozások mértéke jelentős volt, mivel az Egyesült Királyság intézkedései azzal a gyakorlati következménnyel jártak, hogy az UEFA az Egyesült Királyságban egyedül árverés útján kaphatott bármilyen ellenértéket a közvetítési jogokért, amelyen csak egyetlen lehetséges vevő vett részt: a BBC/ITV szövetség, együttes ajánlattal, ami jelentősen csökkentette az említett jogok ellenértékét.

84. Tekintettel az egyrészt a jelen indítvány a 28–32. pontjában az arányosság elvének szerepével kapcsolatban, másrészt a 33–44. pontjában a tulajdonhoz való joggal kapcsolatban kifejtettékre, azt javaslom, hogy a Bíróság az UEFA negyedik jogalapját utasítsa el mint megalapozatlant.

46 — Lásd ebben az értelemben a C-51/92. P. sz., Hercules Chemicals kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítélet (EBHT 1999., I-4235. o.) 113. pontját.

E – A C-201/11. P. sz. ügyben előterjesztett ötödik jogalapról

85. Az UEFA ötödik jogalapja az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. Az UEFA ugyanis úgy érvel, hogy a 2007/730 határozat indokolása – amelyet a Törvényszék megfelelőnek ítélt – rendkívül korlátozott a Bizottság által a hasonló természetű határozatok esetében megkövetelthez képest. Ily módon az UEFA szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem hívta fel a Bizottságot, hogy a fellebbezésben felhozott mind a négy érdemi jogalap vonatkozásában tartsa be az indokolás megkövetelt szintjét. Ennélfogva az UEFA pontosan meghatározza a Bizottság által kifejtett indokolás érvényességét érintő hibákat.

86. Az UEFA szerint az említett határozatot meg kell semmisíteni, először is mivel az nem tartalmaz megfelelő indokolást az Eb-nek a társadalom számára kiemelten fontos eseménynek történő minősítésére vonatkozóan. Továbbá a 2007/730 határozatnak a versenyre vonatkozó indokolását illetően a Törvényszék az ítéletének 71. pontjában nem ítéltette volna elegendőnek, hogy a 2007/730 határozat az indokok megjelölése nélkül mondja ki, hogy az Egyesült Királyság intézkedései „lehetővé teszik, hogy az események közvetítési jogának megszerzéséért tényleges, illetve potenciális verseny alakuljon ki”.

87. Ezenkívül, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó indokolást illetően, az UEFA a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 70. pontjával kapcsolatban rámutat, hogy a Törvényszék az arányosság vizsgálatát az UEFA-ra bízta, míg a Bizottságot felmentette e feladat alól. Egyébiránt a Törvényszéknek nem kellett volna az UEFA-nak mint a jogok birtokosának állítólagos kiváltságos helyzetből kiindulnia annak meghatározásához, hogy megfelelő-e a Bizottság indokolása.

88. Először is meg kell jegyezni, hogy az UEFA által a jelen jogalap keretében megfogalmazott kifogások többsége a 2007/730 határozat indokolásának esetleges hiányosságaira vonatkozik, amelyek elválaszthatatlanok a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre vonatkozó egyes kifogásoktól. Ily módon az UEFA által az ötödik jogalap ezen részében a 2007/730 határozat hiányosságai tárgyában hivatkozott érvek a Törvényszék előtt előterjesztett jogalap újbóli megvizsgálására irányuló kérelemnek minősülnek, ami kívül esik a Bíróság hatáskörén. Ezeket a jogalapokat tehát nyilvánvalóan elfogadhatatlanoknak kell tekinteni.⁴⁷

89. Ezenkívül az UEFA által az UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélettel szemben hivatkozott érvek nyilvánvalóan nem alkalmasak a Törvényszék elemzésének megkérdőjelezésére, amely megfelel a Bíróság indokolási kötelezettségre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának.

90. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt indokolást mindig hozzá kell igazítani a szóban forgó jogi aktus természetéhez, és abban világosan és egyértelműen ki kell fejteni az aktust megalkotó intézmény érvelését, amelynek segítségével az érdekelt megismerhetik a meghozott intézkedés indokait, és az illetékes bíróság felülvizsgálatot gyakorolhat.⁴⁸

91. Márpedig, figyelembe véve a jelen indítvány 14–27. pontjában a nemzeti jegyzékeket készítő tagállamok határozatait felett a Bizottság által gyakorolt ellenőrzés korlátozott természetének tárgyában kifejtett érveket, a Törvényszék ebben a tekintetben nem léphet a Bizottság helyébe. Következésképpen az ellenőrzése mértékének úgyszintén korlátozottnak kell maradnia.

47 — A C-131/03. P. sz., Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet (EBHT 2006., I-7795. o.) 50. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

48 — A Bíróság C-90/09. P. sz., General Química és társai kontra Bizottság ügyben 2011. január 20-án hozott ítéletének (EBHT 2011., I-1. o.) 59. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

92. Így a fent hivatkozott UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet indokolásának a versenyre vonatkozó részét illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 71–73. pontjában a Törvényszék világosan kifejtette azokat az indokokat, amelyek miatt a 2007/730 határozat indokolása – amely egyébiránt az UEFA által kifejtettekkel ellentétben tartalmaz utalást a versenyjoggal való összeegyeztethetőségre – megfelelő, és az lehetővé tette egyrészt az UEFA számára a Bizottság érvelésének megértését, másrészt a Törvényszék számára az erre vonatkozó felülvizsgálatának gyakorlását.⁴⁹

93. Az UEFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó indokolását illetően meg kell állapítani, hogy az említett ítélet 70. pontjában a Törvényszék valóban kimondta, hogy a 2007/730 határozat indokolására tekintettel az UEFA „abban a helyzetben [volt], hogy értékelhe[tt]e, hogy vannak-e olyan elemek, amelyek alkalmasak [...] annak bizonyítására, hogy e verseny mérkőzései összességének a [...] jegyzékre történő felvétele esetleg[...] aránytalan”. Ebben a tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy ezt a fordulatot ugyanezen ítélet 62. pontjának fényében kell értelmezni, amelyben a Törvényszék helyesen hivatkozott a Bíróságnak az indokolási kötelezettség terjedelmére vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, amely ítélkezési gyakorlat azt foglalja magában, hogy az érdekelték számára lehetővé kell tenni az elfogadott jogi aktus indokainak megismerését. Ezért téves és elutasítandó az az állítás, amely szerint a Törvényszék az arányosság vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget írt volna elő az UEFA-nak.

94. Végül a tulajdonhoz való jog megsértésével kapcsolatos indokolás elégtelenségét illetően megjegyzem, hogy a Törvényszék nem csak helyt adott annak az állításnak – szerintem túlságosan könnyen – hogy az UEFA említett jogát sérti a 2007/730 határozat, hanem az elsőfokú eljárásban felhozott hatodik jogalapra válaszolva elemezte is az ilyen megszorításnak az uniós jog elveivel való összeegyeztethetőségét. Az UEFA fellebbezése negyedik jogalapjára adandó, általam javasolt válasza tekintettel ezt a kifogást fölösleges megvizsgálni.

95. A fenti megfontolások összességére tekintettel az ötödik jogalapnak nem lehet helyt adni.

V – A C-204/11. P. sz. ügyben és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezés

96. A C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezésének alátámasztására a FIFA három jogalapra hivatkozik. A C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett fellebbezésének alátámasztására a FIFA négy jogalapra hivatkozik. Megjegyzem, hogy a FIFA által a két fellebbezésben megfogalmazott érvek egybemosódnak, és a kifejtett kifogások nagy része rendkívül hasonló jellegű. Ennélfogva azon nehézségek ellenére, amelyeket a Törvényszék két különálló ítéletével szemben kifejtett kifogások együttes elemzése jelent, együttesen szándékozom megvizsgálni a C-204/11. P. sz. és a C-205/11. P. sz. ügyben felhozott állításokat.

A – A C-204/11. P. sz. ügy első jogalapjáról és a C-205/11. P. sz. ügy első jogalapjáról

97. Egyrészt a Belga Királyság által elfogadott intézkedésekről szóló 2007/479 határozatra vonatkozó, fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet, másrészt az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedésekről szóló 2007/730 határozatra vonatkozó, fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet illetően a FIFA rámutat, hogy az említett ítéletek indokolása ellentmondásos, inkoherens és elégtelen azon kérdést illetően, hogy a FIFA világbajnokságot a társadalom számára kiemelten jelentős, egységes eseménynek kell-e tekinteni. Először is a FIFA szerint a Törvényszék számos megállapításában inkoherens módon érvelt a

49 — Azt is megjegyzem, hogy az UEFA helytelenül hivatkozik az említett ítélet 71. pontjára, mivel ebben a pontban a Törvényszék csupán idézi a 2007/730 határozat (20) preambulumbekzdését, anélkül hogy indokolná a szóban forgó intézkedéseknek a versenyjoggal való összeegyeztethetőségét.

világbajnokság valódi természetét illetően. Ezenkívül úgy tűnik, hogy a Törvényszék inkohereus és összeegyeztethetetlen álláspontokat fogadott el egyrészt azzal az állítással, hogy a világbajnokságnak mint eseménynek egységes jellege van, másrészt azzal az érveléssel, hogy sajátos tényezők bizonyíthatják, hogy ez nem így van.

98. Ráadásul a FIFA szerint annak kimondásával, hogy a bejelentő tagállamnak nem kell különleges okokat megadnia annak érdekében, hogy a világbajnokság összes eseményét felvegye a jegyzékébe, a Törvényszék megakadályozta a Bizottságot a bejelentett intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségének beható ellenőrzésében és alapos vizsgálatában, amit az Elsőfokú Bíróságnak az Infront WM kontra Bizottság ügyben hozott ítélete ír elő.⁵⁰

99. Egyébiránt a FIFA szerint a fent hivatkozott T-385/07. sz., illetőleg a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletekben a Törvényszék indokolása a bizonyítási teher jogellenes megfordításával egyenértékű. Végül a FIFA szerint a Törvényszék túllépett a bírósági felülvizsgálat korlátain azáltal, hogy a 2007/479 és a 2007/730 határozatban nem szereplő indokokat adott meg.

100. Először is rá kell mutatni, hogy ezekben a jogalapokban a FIFA összetéveszti egymással egyrészt a nemzeti jegyzékeknek a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti, bizottsági ellenőrzés terjedelmére és az arra vonatkozó bírósági felülvizsgálat terjedelmére vonatkozó problematikát, másrészt azt a problematikát, amely a világbajnokságnak – a tagállam társadalma számára kiemelt jelentőségű eseményként – egységes jellegűvé történő minősítésére vonatkozik.

101. Az első szempontot illetően rámutatnak, hogy a Bizottságnak a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti hatáskörének terjedelmére vonatkozó, a jelen indítvány 14–25. pontjában kifejtett okok miatt a FIFA kifogásait megalapozatlanoknak kell tekinteni.

102. A második szempontot illetően meg kell állapítani, hogy a világbajnokság egységes jellegének hiányára és az e verseny mérkőzései által kiváltott érdeklődésre vonatkozó érvelésével a FIFA a Törvényszék tényekre vonatkozó értékelésének felülvizsgálatát kéri a Bíróságtól. Márpedig a tények értékelése, a Törvényszék előtt bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve, nem minősül a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó jogkérdésnek.⁵¹ Ezeket az érveket tehát elfogadhatatlanoknak kell minősíteni.

103. Az állítólagos ellentmondásos indoklásra alapított kifogást – amelyet a FIFA a T-385/07. sz., illetőleg a T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletekből kiemelt és az ügyek összefüggésétől elszigetelt idézetekkel szemléltetett – mindenképpen hatástalannak kell ítélni, mivel az említett ítéletek a jogilag megkövetelt módon fejtik ki azokat az indokokat, amelyek alapján a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság megfelelően eleget tett a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti ellenőrzési kötelezettségének.

104. A fentiekre tekintettel a C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapot részben mint megalapozatlant, részben mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

50 — Az Elsőfokú Bíróság T-33/01. sz., Infront WM kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítélete (EBHT 2005., II-5897. o.).

51 — A fent hivatkozott Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 85. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

B – A C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapról és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapról

105. A C-204/11 P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapban és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapban a FIFA azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévesen mondta ki, hogy a Bizottság elegendő bizonyítékot nyújtott be hozzá, és elegendő indokot szolgáltatott azon megállapításai indoklására, amelyek szerint a világbajnokság egészét helyesen tekintette a társadalom számára kiemelten jelentős eseménynek. Ebben a tekintetben először is a FIFA szerint a Törvényszék először is nem vizsgálta meg a FIFA-nak azon adatok típusára és időpontjára vonatkozó érvét, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a 2007/479 és a 2007/730 határozat meghozatala során. Másodszor a Törvényszék olyan indokokat vett alapul, amelyek a említett határozatokban nem szerepelnek. Harmadszor a FIFA rámutat, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy semmilyen jelentőséget nem tulajdonított azon államok gyakorlatának, amelyek a világbajnokság „nem kiemelt” mérkőzéseit nem vették fel a nemzeti jegyzékeire.

106. Negyedszer a Törvényszék több esetben tévesen értelmezte azokat a kritériumokat, amelyek alapján megállapították, hogy a világbajnokság kiemelten jelentős a társadalom számára.

107. Először is a FIFA szerint a Törvényszék tévesen adott helyt a Bizottság azon megállapításának, amely szerint Belgiumban és az Egyesült Királyságban a teljes világbajnokság eleget tesz a „különleges visszhangra” vonatkozó kritériumnak, és tévesen állapította meg, hogy a Bizottság megfelelően indokolta ezt a határozatot. Ezenkívül a 2007/7479 határozat (16) preambulumbekkezdésében említett második kritériumot és a 2007/730 határozat (18) preambulumbekkezdésében említett kritériumot illetően a Törvényszék a Bizottság által nem indítványozott indokolást adott azon álláspontja alátámasztása érdekében, hogy a világbajnokságot, teljes egészében, mindig ingyenes televíziós csatornákon közvetítették. Végül a Törvényszék tévesen adott helyt a Bizottság azon megállapításának, hogy teljesült a világbajnokság nagy nézettségnek örvendő „nem kiemelt” mérkőzéseire vonatkozó kritérium, és tévesen mondta ki, hogy a Bizottság megfelelően indokolta a megállapítását.

108. Először is az indokolás állítólagos hiányára vonatkozó kifogást illetően rá kell mutatni, hogy az elsőfokú eljárásban, a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben, a vitatott határozat indokolásának hiányára alapított hatodik jogalap keretében a FIFA már hivatkozott a 2007/479 határozat elfogadásához felhasznált adatok természetére vonatkozó megjelölés hiányára. Nem vitatott, hogy a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben a Törvényszék nem adott kifejezett választ azon adatokat illetően, amelyeket a Bizottságnak állítólag figyelembe kellett vennie. Mindazonáltal arra nem is volt köteles, mivel az indokolását jogilag megkövetelt módon fejtette ki, és az előtte felhozott jogalap kimerítő megválaszolása érdekében az említett ítélet 68–74. pontjában szereplő érvelést vette alapul. Ezen első kifogás tehát megalapozatlan.

109. A fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet illetően a FIFA az elsőfokú eljárásban felhozott első jogalap összefüggésében hivatkozott arra, hogy a 2007/730 határozat elfogadása során a Bizottságnak az összes körülményt figyelembe kellett vennie, így különösen a világbajnokságok 1998–2002-es és 2006-os nézettségi mutatóit, valamint a Bizottság és az Egyesült Királyság hatóságai 2006 augusztusa és 2007 februárja közötti levélváltásának tartalmát. Ebben a tekintetben megjegyzem, hogy miután a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének helyes értelmezése alapján a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 67–72. pontjában megvizsgálta a 2007/730 határozat indokolásának kérdését, a Törvényszék az említett ítélet 74. és 75. pontjában ezekre az állításokra válaszolt. Ennek alapján a Törvényszék abból a megállapításból, hogy a 2007/730 határozat indokolása elégséges, helyesen vonta le a jogi következtetéseket annak kimondásával, hogy eszerint nem lehet felróni a Bizottságnak, hogy a határozatba nem foglalt további elemeket, azokat az elemeket is beleértve, amelyek a nemzeti jegyzék elkészítésekor még nem álltak rendelkezésre. Ezt a kifogást tehát megalapozatlannak kell tekinteni.

110. A második kifogást illetően meg kell jegyezni, hogy miután a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 71. pontjában helytállóan értelmezte a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdését, a Törvényszék az indokolási kötelezettségre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra tekintettel, jogilag megkövetelt módon fejtette ki az érveit, amelyek alapján a FIFA-nak képesnek kellett lennie azon indokolás megismerésére, amely megalapozta a Bizottságnak a világbajnokság összes mérkőzésének a Belga Királyság nemzeti jegyzékébe történő felvételét jóváhagyó döntését. A Törvényszék ezáltal helyesen tett eleget a bírósági felülvizsgálati és indokolási kötelezettségének. A Törvényszék ezzel megegyező módon, a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 69–72. pontjában a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésének értelmezése tekintetében eleget tett a felülvizsgálati és indokolási kötelezettségének. Ezt a kifogást tehát megalapozatlannak kell tekinteni.

111. A harmadik kifogást illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy mivel a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben, az elsőfokú eljárásban, a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke alapján elfogadott határozatok jogszerűségének elemzése érdekében nem hozta fel – részletesen, és pontos kifogás keretében – a tagállami gyakorlatok összehasonlíthatóságának problematikáját, a FIFA nem hivatkozhat érvényesen a Törvényszék által ebben a tekintetben állítólag elkövetett tévedésre. Másrészt rámutatnak arra, hogy a T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 133. pontjában a Törvényszék teljesen megválaszolta a FIFA-nak arra vonatkozó érvét, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a többi tagállam elsősorban a világbajnokság „kiemelt” mérkőzéseit vette fel a nemzeti jegyzékekre. A tagállamok számára a nemzeti jegyzékek elkészítése tekintetében biztosított jelentős mozgástérre tekintettel mindenképpen el kell utasítani a többi tagállam gyakorlatának összehasonlíthatóságára alapított érveket. Ez a kifogás tehát megalapozatlan.

112. A negyedik kifogást illetően, amely a különleges visszhang kritériumára, a televíziós közvetítés problematikájára, valamint a nagy nézettségnek örvendő „nem kiemelt” mérkőzéseire vonatkozó kritérium elemzésére vonatkozik, meg kell állapítani, hogy a FIFA a jogalapjában a megtámadott ítéletek indokolásának azt a részét kifogásolja, amelyeket álláspontom szerint a Törvényszék mellékesen, a teljesség kedvéért nyújtott. A Törvényszék ugyanis a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot elsődlegesen a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 94–100. és 117–119. pontjában kifejtett érvelés, továbbá a T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 112–118. pontjában kifejtett érvelés alapján utasította el. Következésképpen a FIFA említett jogalapjait el kell utasítani mint hatástalanokat vagy mindenesetre mint elfogadhatatlanokat, mivel azok a Törvényszék által megvizsgált olyan ténybeli elemekre vonatkoznak, amelyek elferdítését a FIFA nem bizonyította.

113. A fentiek egészére tekintettel a C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalapot és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalapot részben mint megalapozatlanokat, részben mint hatástalanokat el kell utasítani.

C – A C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap első és második részéről és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első és harmadik részéről

114. A C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap első részében és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első részében a FIFA először is azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az tévedett az érintett nemzeti intézkedésekből eredő, a szabad szolgáltatásnyújtásra és a letelepedési jogra vonatkozó korlátozás arányosságának vizsgálata során. A FIFA ugyanis úgy érvel, hogy az ilyen korlátozások vizsgálata a Bizottság, nem pedig a Törvényszék feladata.

115. Továbbá a FIFA szerint a Törvényszék tévesen következtetett arra, hogy a társadalom számára kiemelten jelentős események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításának célkitűzése és az információhoz való jog igazolják a 2007/479 és a 2007/730 határozatból következő korlátozásokat. A FIFA szerint a széles körű nyilvános hozzáférés nem jelent korlátlan hozzáférést. Egyébiránt a Bizottság nem végezhetett korlátozott vizsgálatot a bejelentett intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. A Törvényszéknek azt kellett volna kimondania, hogy a Bizottság köteles volt „beható” ellenőrzést végezni és „alapos vizsgálatot” lefolytatni a fent hivatkozott Infront WM kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben foglalt követelménynek megfelelően.

116. Végül a FIFA szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság megfelelően indokolta a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának arányosságára vonatkozó következtetését.

117. A C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap második részében és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap második részében a FIFA azt állítja, hogy a Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy a Bizottság, mivel nem vette figyelembe a tulajdonhoz való jognak a 2007/479 és a 2007/730 határozatból következő korlátozásait, megsértette a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdését és a Szerződést. Ezenkívül a Törvényszék tévesen mondta ki, hogy a FIFA tulajdonhoz való jogainak korlátozásai a követett célkitűzés megvalósításával arányosak voltak.

118. A C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap harmadik részében a FIFA felrója a Törvényszéknek, hogy az több esetben tévesen alkalmazta a jogot a versenyszabályok elemzése során. Egyrészt a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottságnak nem kellett az általa elvégzettnél alaposabb vizsgálatot lefolytatnia. Másrészt a FIFA felrója a Törvényszéknek, hogy az tévesen állapította meg, hogy az Egyesült Királyság által bejelentett intézkedések a BBC-nek és az ITV-nek nem biztosítottak az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésének értelmében vett különleges jogokat. A FIFA szerint ez a megállapítás pusztán formális és elméleti megfontolásokon alapult.

119. Először is megjegyzem, hogy a jelen kifogások keretében hivatkozott állítások többségét a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkének értelmezésére vonatkozó – a jelen indítvány 14–25. pontjában kifejtett – megfontolások alapján el lehet utasítani mint megalapozatlanokat.

120. A Törvényszék ugyanis a fent hivatkozott T-385/07. sz., illetőleg a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletekben helyesen alkalmazta a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkét annak kimondásával, hogy a tagállamoknak jelentős mozgástér áll rendelkezésükre a nemzeti jegyzékek összeállítása során, ezért a Bizottságot a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke alapján megillető ellenőrzés korlátozott mértékű. A Törvényszék ebből a megállapításból a jogilag megkövetelt módon vont le a jogkövetkezményeket, többek között a fent hivatkozott T-358/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 52., 73–74. és 114–115. pontjában, valamint a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48., 71–76. és 112. pontjában.

121. Ezenkívül, figyelembe véve a Törvényszéknek a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti bizottsági határozatok felett gyakorolt korlátozott felülvizsgálatára vonatkozóan a jelen indítvány a 26–27. pontjában kifejtett érveket, a Törvényszék ebben a tekintetben nem léphet a Bizottság helyébe. Következésképpen a felülvizsgálata mértékének is korlátozottnak kell maradnia.

122. Másodszor, a nemzeti jegyzékek arányosságának a Bizottság általi ellenőrzését illetően, elismerem, hogy a 2007/730 és a 2007/479 határozat indokolása ebben a tekintetben első ránézésre felszínesnek tűnhet. Mindazonáltal a jelen indítvány 28–32. pontjára tekintettel, mivel az alapvető szabadságoktól való eltérés vonatkozásában az arányosság elvének alkalmazása érdekében figyelembe vehető érdekek súlyozását az uniós jogalkotó már elvégezte, a Bizottság szerepét másodlagosnak és szükségszerűen korlátozottnak kell értelmezni, tekintettel a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti ellenőrzés korlátozott terjedelmére.

123. Általánosságban úgy vélem, hogy a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke szerinti határozatok indokolását egészükből kell értelmezni annak érdekében, hogy az ne vezessen az ilyen jogi aktusok feldarabolásához az egyes események vonatkozásában, amelyeket az érintett tagállam a társadalom számára kiemelt jelentőségűnek tekint. Ennélfogva a Bizottság megalapozottan igazítja ki az értékelését oly módon, hogy az érintett események függvényében változtat az indokolásának nyomatékosságán. Így például a 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdésében említett eseményeket illetően az indokolás rövid is lehet anélkül, hogy ez az automatikus megközelítés veszélyével járna, miközben tiszteletben tartja a gondos ügyintézés elvét. Az egyéb meghatározott eseményeket illetően a Bizottság törekedhet arra, hogy több bizonyítékkal szolgáljon, tiszteletben tartva a módosított 89/552 irányelvben meghatározott korlátokat. Végül a Bizottság határozata indokolásának teljes egészében elégségesnek kell lennie annak érdekében, hogy a Törvényszék bírósági felülvizsgálatot gyakorolhasson, amely felülvizsgálatnak úgyszintén korlátozottnak kell maradnia.

124. A fentiekre tekintettel a Törvényszék helyesen tartotta fenn egyrészt a fent hivatkozott T-385/07. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 117–119. pontjában a 2007/479 határozat, másrészt a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 160–164. pontjában a 2007/730 határozat érvényességét.

125. Harmadszor, a tulajdonhoz való jog megsértését illetően, a jelen indítvány 33–44. pontjában a tulajdonhoz való jog vonatkozásában szereplő megfontolásokra tekintettel javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el ezt a kifogást mint megalapozatlant.

126. Végül a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap harmadik részét illetően elegendő megállapítani, hogy tekintettel a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke alapján a Bizottság rendelkezésre álló mozgástérre a Törvényszék a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 173. pontjában helyesen mondta ki, hogy ez utóbbinak nem kell mélyebb elemzést végeznie, mint amelyet végzett. Másodszor, a Törvényszék a ténybeli körülmények szabad mérlegelésével, a módosított 89/552 irányelvre tekintettel állapíthatta meg, hogy a jelen ügyben nem merült fel a különleges jogok biztosításának problematikája.

127. A fentiek összességére tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a C-204/11. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik jogalap első és második részét, és a C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett negyedik jogalap első és második részét utasítsa el mint megalapozatlant.

D – A C-205/11. P. sz. ügyben előterjesztett második jogalap

128. A FIFA ebben a jogalapban azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyt adott a Bizottság azon megállapításának, amely szerint a világbajnokság „nem kiemelt” mérkőzéseinek az Egyesült Királyság nemzeti jegyzékébe való felvétele világos és átlátható eljárás alapján történt. Így a FIFA különösen azt állítja, hogy az a tény, hogy a Törvényszék által kimondottakkal ellentétben bizonyos hatóságok, illetve bizonyos konzultációs csoportok a hatáskörük keretében azt javasolták az Egyesült Királyság kulturális, média- és sportminiszterének, hogy csak a kiemelt mérkőzéseket vegye fel a jegyzékre, azzal a következménnyel jár, hogy a Bizottság köteles magyarázatot adni arra, hogy a miniszter miért nem követett el hibát egy eltérő álláspont elfogadásával. A FIFA hozzáteszi, hogy a Törvényszék tévesen mondta ki azt, hogy a Bizottság jogosan vett figyelembe a bejelentett nemzeti jegyzék elkészítése időpontjánál későbbi körülményeket.

129. Ebben a tekintetben megállapítom, hogy az Egyesült Királyság nemzeti jegyzékének elkészítésére irányuló eljárás során a világosság és az átláthatóság feltételeinek megsértésére vonatkozó érvelést a FIFA az elsőfokú eljárásban a második jogalapban hozta fel. A Bizottság állítólagos értékelési hibájára vonatkozó állításokra válaszolva – azt követően, hogy a fent hivatkozott T-68/08. sz., FIFA kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 84–89. pontjában helyesen értelmezte a módosított 89/552 irányelv 3a. cikkét – a Törvényszék az említett ítélet 96. pontjában helyesen utasította el a FIFA kérelmeit.

Szeretnék ugyanis rámutatni arra, hogy a módosított 89/552 irányelv 3a. cikke egyáltalán nem vezet be olyan konzultációs kötelezettséget, amelynek betartatása a nemzeti hatóságok vagy esetleg a Bizottság feladata volna. Ennélfogva az utóbbiakat nem kötik a nemzeti jegyzék elkészítése során kifejtett vélemények, és azok nem kötelesek külön választ adni a hozzájuk érkező kommentárookra. Ez a kifogás tehát megalapozatlan.

VI – Véggövetkeztetések

130. Véggövetkeztetésül azt javaslom, hogy a Bíróság az alábbiak szerint döntsön:

- 1) A Bíróság a C-201/11. P. sz. ügyben a fellebbezést elutasítja. Az Európai Unió Bírósága eljárási szabályzatának 138. cikke alapján az UEFA-t kötelezi a saját költségeinek viselésén túl az Európai Bizottságnak a jelen fellebbezés keretében felmerült költségei viselésére.
- 2) Bíróság a C-204/11. P. sz. ügyben a fellebbezést elutasítja. A Bíróság eljárási szabályzatának 138. cikke alapján a FIFA-t kötelezi a saját költségeinek viselésén túl az Európai Bizottságnak a jelen fellebbezés keretében felmerült költségei viselésére.
- 3) Bíróság a C-205/11. P. sz. ügyben a fellebbezést elutasítja. A Bíróság eljárási szabályzatának 138. cikke alapján a FIFA-t kötelezi a saját költségeinek viselésén túl az Európai Bizottságnak a jelen fellebbezés keretében felmerült költségei viselésére.
- 4) Bíróság eljárási szabályzatának 140. cikke alapján Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és a Belga Királyság maguk viselik saját költségeiket.